

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۲۹ اگست ۲۰۱۵

مجلس شصت و دوم (در توحید)

قسمت ششم

شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) در ادامه فرمودند:

(یا غلام) اعمالت برپاه و بنیان درست و محکمی استوار نیست، ناگزیر دیوارهای آن فرو خواهد ریخت. اساس رفتار بدعت و گمراهی است و بنای آن ریا و نفاق، چگونه چنین بنایی پایدار می ماند؟ این هوی و هوس است. با آرزوی نفس میخوری، می آشامی، ازدواج می کنی و مال دنیا رانده می نمایی، دارای نیتی صالح نیستی، این مومن است که در تمام احوال از نیت صالح برخوردار است، خورد و خوراک و لباس و بالاخره تمام زندگیش به امر خداست، در دنیا و آخرت خدارا می جوید، در دنیا با پیروی از شرع و در آخرت بدون واسطه، این دنیا و سرعت نابودیش رامی بیند، لذا از آن کناره میگیرد، بهره خود را بادست شرع دریافت می کند، اما دلش از آن اظهار بی نیازی می کند، و بخاطر بی علاقه‌گی بدان به سوئی میگریزد، این حال اوست در دنیا، اما در آخرت دیده را بر روی جنت نمی گشاید تا اینکه به موهبت لقای الله نائل شود، از نعم جنت نیز جز به امر خدا بهره ای نمی گیرد، همانگونه که انبیاء و مرسلین و شهدا و صالحین نیز از نعمتهای بهشت فقط به امر خدا بهره گرفته و استفاده و استفاده می کنند.

هرگاه تقوی خدای عزوجل را داشتی فرج و گشایش در تمام امور حاصل میگردد. آیا گفتار حق سبحانه را شنیده ای که فرموده است: «وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ» (هرکس که تقوای خدا را پیشه کرد، خداوند او را گشایش در امور اعطا می فرماید، و از جایی که تصور نمی کند روزیش میدهد. سوره طلاق آیه ۲). این آیه شریفه تمام درهای اتکاء به خلق را بر روی مومن می گشاید، و مژده میدهد که به متوکلان فرج و گشایش عطا می فرماید. من باشما چگونه رفتار کنم؟ چه بسیار گفته ام:

«لقد سمعت لונادیت حیا و لكن لاحیة لمن تنادی» (اگر دارای حیات باشی، آنچه بتو گفته شد می شنیدی، اما آنرا که صدامیزند زنده نیست!) «قلب از نور ایمان خالی است، از ایقان در آن خبری نیست، از علم و معرفت بی بهره ای، سراپایت راهوی و هوس فرا گرفته است، لذا سخن گفتن باتو عمر تباہ کردن است. این گروه منافقین! شما به اتکاء به خلق راضی و خشنودید، توکلتان فقط در زبان است نه در دل، از اینرو قلب من مملو از کین شماسست، و البته این بجهت کسب رضای خدا و اجرای امر اوست. اگر ترک مزاحمت نکنید، خانه های- پوشالین افکارتان- را به آتش خواهم کشید.

بارخدا یا میان ما و قهر خودجذائی انداز. بارخدا یا، ما را به لطف و عنایت خود از ارتکاب معاصی محفوظ دار، آمین.

(باغلام) هرگاه در ذکر خدا بودی، تقوی و توحیدت پیش از وقوع بلاکمال یافت، به هنگام بلا ترا خواهد گفت: «یانارکونی بردا و سلاما»

بارخداایا، برحمت خود باما چنان عمل کن که از کرم و بزرگواری تو انتظار داریم، هرچند که استحقاقش رانیز نداریم. ادب عارف به همان اندازه ستوده است، که توبه برای بخشوده سودمند بوده است. عارف از نزدیکترین مردمان است بخدا، و دارای ادب و معرفت است، زیرا هر کس از روی جهل و نادانی به نزدیکی پادشاهی رسد، موجبات هلاک خویش را فراهم کرده است. باحسن ادب است که میتوان به (نعیم) و احوال دنیا آگاهی ندارند بدان دل نبندید. بنده مومن آنست که از گناهان و زلاتش توبه کرده، به نماز و روزه و تهجد می پردازد، از کسب و کار مشروع و حلال زندگی می کند، در کار و کسبش خوفناک است که مبدا دچار حرام شود، و بدین گونه است که پاک میگردد، و در اثر مداومت به مقام زهد رسیده، و بالاخره رتبه و منزلت عارف راد رک می کند، و از اتکاء بخلق رسته و بقرب خالق پیوسته میشود، و در عالم اسرار با انبیاء و اصفیا همدم و انیس می گردد.

وای بر تو! توازین عوامل بی خبری، خدای رامی شناسی، پس ادعای خدادوستی مکن، توجز توانگری دنیا و قدرت سلطان چیزی دیگری را شناسانستی، از توکل استفاده نمیکنی، خورد و خوراکت از حرام است، نمیدانی که دین را وسیله اعاشه قرار دادن حرام است؟! تو منافق و دروغگوئی، و من دشمن منافقین، کلند گفتارم خانه این منافقین را خراب میکند، و آن کذاب مدعی را از بین میبرد. آگاه باش که منافق راسلاحی نیست که بآن کارزار کند، مرکبی ندارد که بتواند در میان خلق و خالق، و عرصه ظاهر و باطن جولان نماید.

به وقت آفات است که قدرت ایمان روشن میشود، اثر عمل و توحید و یقین به هنگام بلا هویدا میگردد، ایمان گواه ادعاست. مومن از خدا میترسد، و قلبش بدو امیدوار است، فقط دست نیاز بدرگاه او بلند میکند.

تو چگونه تاکنون این خدای عزوجل را شناخته ای؟! هر کس دنیا را شناخت، آنرا ترک کرد، و هر که آخرت را شناخت، می بیند ک آن نیز مخلوق است، پس آنرا هم ترک مینماید، و تنها به خالق دنیا و آخرت ملحق میشود، و آندو در نظرش بی ارزش میگردد، و عظمت خالق در چشم و دلش جای میگیرد، تمام مردم در نظرش حکم مورچه ای رامی یابند، آنها رابه مانند کود کانی می بیند که با خاک بازی می کنند، پادشاهان و فرمانروایان رامی بیند که معزول میشوند، توانگران رامی بیند غرق در غرور و فریفتگی اند و از خدای بدور، من نیز شمارا می بینم که از روی جهل و نادانی بکتاب و سنت، به گفتار صالحین اعتنایی نمی کنیدی. بدانید که اگر از کتاب و سنت پیروی نمائید شگفتیها خواهید دید. جزای آنانکه از کتاب و سنت پیروی نمی کنند، درد دنیا فقر و بلاست، فقر و بلائی بدون صبر، زیرا فقر و بلا با صبر، نعمت است و موجب رسیدن بقرب.

بازار گفتار من کسادی نمی پذیرد، چون از روی هوی و هوس نیست. این آخر زمان است، بازار نفاق رونق یافت، و من در پایداری دین همانگونه که امر خدا و رسول و شیوه اصحاب و تابعین (علیهم السلام) است، کوشایم. امروز معبود اکثر شما دینار و درهم است، و بسان قوم موسی که به گوساله پرستی گرویدند، گوساله مورد پرستش شما نیز دینار و درهم است.

وای بر تو! چگونه از این سلطان انتظار جاه و مقام داری و بدو اعتماد کرده ای. نمیدانی که بزودی معزول و از کار برکنار میشود، هرگاه او مرد، جاه و مقام و قدرت و ثروتش نیز از بین میرود، در خانه ظلمت قیر جای میگیرد، آنجا که جای وحشت و تنهائی است، بدنش طعمه کرم و مور خواهد شد. هر که دارای عمل و نیت صالح بوده باشد، خدای عزوجل بدو مینگرد پس بر کسی که اینگونه معزول و اینسان در معرض فنا و زوال است متکی مباش. همت مومن از زمانی و آسمان و اینای اهل زمن گذر کرده است، زیرا میداند که خداوند انسان بلند همت رادوست میدارد، و مومن باین همت عالی به پیشگاه حق و اصل میشود، بسجده می افتد و باطنش نیز الهام میکند، و در دنیا و آخرت فرمانروا و مقرب میگردد.

(یاقوم) سیاس نعمتهای خدارا بجای آرید، و آنها راجز از خدا از کسی ندابند، آیا نشنیده اید که: «وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ»- (هر نعمتی که بشما عطا شود، از خداست . سوره نحل آیه ۵۳).

فقراراجستجو کن و بیاب، آنان را از آنچه که برخورداری، بهره ای عطانما، اماهشیار باش خود رابه لباس فقرا درنیاورده باشند، که باگریه وزاری حق فقرای واقعی رضایع نمایند، هرگاه به یکی از آنها برخورد کردی، از قلبت فتوی بخواه و ببین که آیا قلبت به فقرا و گواهی میدهد یا نه؟ مومن را نشانه هائیت، و از آن جمله نوریست که از خداست و در دل او جای دارد، نوری که با آن مینگرد.

وای بر تو! توست و تنبلی، لذا چیزی در دست نداری، همسایه ها و برادرانت سفرها کردند و سودها بردند، ولی تو در جای خود نشسته ای. بزودی آنچه راکه در دست داری تباه میشود و نیازمند دیگران خواهی شد.

وای بر تو! در راه حق کوشش کن، و خود رابه سرنوشت مفرب، آیا سخن خداوند را شنیده ای که فرموده است: «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ صُبُلَنَا»- (آنانی که در راه ما کوشش کردند، راههای خود را بدیشان می نمائیم، سوره بقره آیه ۲۱۸).

کوشش کن و بخدا متوکل باش، و بدان که تمامی امور درید قدرت اوست، همانگونه که خود فرموده است: «وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ»- (چیزی نیست که گنجینه های آن نزد ما نباشد، و ما آنرا باندازه معین نازل میکنیم. سوره حجر آیه ۲۱). پس از این آیه شریفه دیگر سخن باقی نمی ماند. ای طالب دینار و درهم، آنها چیزهایی است که در اختیار خداست، از غیر خدا آنها را مطلب، بازبان شرک دست نیاز بسوی خلق درازمکن. بارخدا، ای آفریده گار آفرندگان، ای مسبب اسباب، ما را از اقید شرک و اتکاء بخلق و ارهان!

«وَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» آمین